

кове. Той бѣше единъ Полякъ въ турска служба, бѣше совѣтникъ при Министерството на Вншнитѣ дѣла. Като се запознахми съ него лично, той най сетнѣ ни обяви, че е испратенъ тукъ отъ страна на тогавашнія Министръ Етемъ-Паша за да узнае тайнимъ образомъ всичко, относящее се до нашата духовна борба съ Неофита; показа ми даже и Инструкційтѣ що имаше отъ Министра, написани на Френски. Ние прочетохми тѣя негови Инструкціи и се увѣрихми че дѣйствиелно той има еднѣ важнѣ мисѣж, и че нашата упорита духовна борба съ Неофита, ще зависи твждѣ много отъ рапортитѣ, които той ще испраща всяка седмица Г-ну Министру: спорядъ точнатѣ заповѣдъ що му се даваше въ Инструкційтѣ му. Ние узнахми при това, че той, ако и въ Инструкціитѣ названъ Мухлис-Ефенди, не сж е обаче потурчилъ; че не познава никакъ турскія языкъ, и че е приелъ това име само за угода на турското Правителство. Той ни яви впрочемъ откровенно: че е былъ въ Русска военна служба съ чинъ на Майоръ, и че сж-щото му фамилярно имя е Корсакъ; и че въ 1832 година, той е былъ зель дѣятелно участіе въ тогавашното вжзстаніе на Поляцитѣ и че по тая причина, той е былъ принуденъ да избѣга изъ Россія, и да отиди въ Парижъ, отъ дѣто въ 1853 година, е былъ призванъ отъ турското Правителство за да служи въ Министерството на Вншнитѣ дѣла, и е былъ назначенъ като совѣтникъ при сжщото Министерството; и че е былъ испратенъ отъ Министра тайнимъ образомъ да узнае точно; „да ли Българитѣ сж виновати и немирници, или гржцкія Владика Неофитъ е дѣйствиелно зловрѣденъ за населеніето?“ Ние прочетохми всичко въ Инструкціитѣ му, за които горѣ спомѣнахми и се напжлно увѣрихми, че миссіята на Мухлисъ Ефенди, или Майора Корсака е много важна.—Но понеже миссіята му бѣше тайна, то слѣдъ много разискванія, най сетнѣ той ми обяви: „че ще да дава пжлнѣ довѣренность на всичко което щж му съобщавамъ, и че той ще го съобщава отъ своя страна Г-ну Министру чрезъ рапортитѣ си, които всяка недѣля ще му испраща.“ Азъ се много